

L'ESQUITX

Martí Saballs Pons
 @martí_saballs

Ampans i com fer un món millor

Fa uns mesos, em van oferir formar part del consell assessor d'Ampans. Ni en Toni Espinal, el seu director general, ni en Xavier López, el seu director de desenvolupament, van haver de dir res per convèncer-me. La visita que vaig fer a les seves instal·lacions, en una línia màgica entre Sant Fruitós, Manresa i Santpedor, va ser suficient per emocionar-me i dir el "sí, vull" sense pensar-ho. Ampans, per si no la coneix, és una fundació que treballa i ajuda per millorar la vida, personal i professional –quan es pugui– de persones en diferents estadis de discapacitat, física i mental. Creada ja fa més de 50 anys, Ampans és un referent a la Catalunya Central i que ara ho vol ser més enllà. Una de les seves fites, admirables, és haver desenvolupat diversos negocis per aquelles persones necessitades. Ampans fa vi, formatges, té un restaurant, un *garden center*, una empresa de neteja, una altra d'arts gràfiques i, fins i tot, empreses de reciclatge de deixalles.

La setmana passada ens vam reunir bona part dels membres del consell assessor en una de les seves seus, a Urpina, prop de Sant Salvador de Guardiola (Bages). Els seus noms, reconeguts empresaris i acadèmics –també un polític en actiu–, es poden trobar a Internet i, perquè la llista és llarga i no vull oblidar-me'n de cap, no en faré menció aquí. Es va debatre sobre el futur d'Ampans, el seu creixement i la necessària evolució en el món que ens ve a sobre: com aconseguir ajudar la gent més necessitada i fins a quin punt és necessari donar suport a atorgar

Les empreses són socials per definició si guanyen diners, reinverteixen i creen ocupació

rendes mínimes garantides per a qui realment ho necessita. Es va parlar d'educació, d'integració de la immigració i de combatre desigualtats. Tots érem molt conscients que les noves realitats acceleren els canvis de forma que en les nostres societats haurem de buscar fórmules per ajudar d'una o altra forma a qui es queda més endarrerit. I algú ho va justificar, certament, encara que sigui per mantenir la pau social.

Que Ampans –també em trec el barret per tot el que està fent la meua admirada Sor Lucia Caram amb el seu projecte Invulnerables contra la pobresa infantil, igualment des de Manresa– vulgui propagar el que fa ha de ser un exemple per a tots. De vegades dona la impressió de que a Catalunya hi ha només petits oasis socials. M'ofèn considerablement com certs moviments polítics, d'una hipocresia excepcional, s'han inventat ara termes com economia social o col·lectiva. Per favor! Les empreses són socials per definició des del moment en què guanyen diners, reinverteixen i creen llocs de treball. Algun polític de nova planta ha de donar, per exemple, lliçons a l'Obra Social de La Caixa que avui dirigeix Jaume Giró? O algú ha de donar lliçons a empresaris que de forma individual o a través de les seves fundacions ajuden entitats com Càritas o d'altres molt abans de que vinguessin a donar-nos lliçons d'ètica la nova esquerra medieval i ultraconservadora? Ampans sí que pot. I de debò.

Director adjunto de EXPANSIÓN